

اثر برخی تنظیم کننده های رشد گیاهی و شیوه های انگیزش تشکیل سوخک در

سنبل (*Hyacinthus orientalis* L.)^۱

Effect of Some Plant Growth Regulators and Methods for Inducing Bulblet Formation in Hyacinth (*Hyacinthus orientalis* L.)

محمد تقی زهرایی بصیر، داود عسگری^{۲*}

چکیده

سنبل (*Hyacinthus orientalis* L.) یکی از محبوب ترین گیاهان سوخوار زینتی در ایران و جهان است. افزایش تجاری سنبل به روش رویشی و با استفاده از سوخ انجام می شود. به دلیل توانایی کم سوخ سنبل در تولید سوخک، نرخ افزایش این گیاه پایین می باشد. به همین دلیل، پژوهش حاضر با هدف بررسی امکان بهبود نرخ افزایش سنبل طراحی و اجرا گردید. تیمارهای آزمایش براساس آزمایش فاکتوریل در قالب طرح به طور کامل تصادفی با دو فاکتور شامل روش تحریک سوخ (ته برداری و ته شکافی) و اثر تنظیم کننده های رشد گیاهی (غلظت های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر از ایندول بوتریک اسید، جیبرلیک اسید و کینتین) به همراه تیمار شاهد بررسی گردید. نتیجه های پژوهش نشان داد در مقایسه بین روش های تحریک تولید سوخک، بیش ترین شمار سوخک (۱۴/۲۹ به ازای هر سوخ) در روش ته برداری و بیش ترین قطر سوخک (۲/۰۵ سانتی متر)، بلندترین ارتفاع سوخک (۲/۷۵ سانتی متر) و بیش ترین وزن سوخک (۴/۹۵ گرم) در روش ته شکافی، به دست آمد. همچنین، به کار بردن تنظیم کننده های رشد گیاهی منجر به افزایش معنی دار قطر، ارتفاع و وزن سوخک، شمار ریشه و وزن ریشه گردید. در مقابل به کار بردن تنظیم کننده های رشد گیاهی به طور معنی داری شمار سوخک تولیدی به ازای هر سوخ را کاهش داد.

واژه های کلیدی: تنظیم کننده های رشد گیاهی، ته برداری، ته شکافی، سنبل، سوخ، سوخک.

مقدمه

سنبل (*Hyacinthus orientalis* L.) گیاهی چندساله است که از خانواده سوسن سانان و در رده تک لپه ای ها قرار دارد و از مهم ترین گیاهان زینتی سوخوار بومی مناطق مدیترانه ای، به ویژه شرق مدیترانه است. این گیاه دارای سه گونه می باشد که گونه *H. orientalis* از نظر تجاری و باغبانی دارای اهمیت بسیار زیادی است. سوخ سنبل چندساله، پوشش دار و همچنین بهار گل می باشد. از جمله کاربردهای مختلف آن می توان به استفاده از این گل به عنوان گل گلدانی، شاخه بریده و کشت در فضای آزاد اشاره کرد (۱۴:۱۰). استفاده از سنبل در بین ایرانیان افزون بر قدمت بالا، جایگاه ویژه ای نیز دارد و حضور این گیاه در برخی از مناسبت های ملی و مذهبی همچون عید نوروز بسیار رایج است (۳).

روش های مختلفی برای افزایش سنبل وجود دارد که می توان به استفاده از بذر، سوخ و کشت بافت اشاره کرد (۱۰). با توجه به طولانی شدن دوره نونهالی با کشت بذر و هزینه بالا در کشت بافت، کاربرد سوخ برای افزایش سنبل مرسوم می باشد (۱، ۲۵).

ته‌برداری^۱ و ته‌شکافی^۲ و همچنین تیمار گرمایی، از راهکارهای کارآمد در بالا بردن نرخ افزایش سوخ می‌باشند. در بین روش‌های اشاره‌شده، ته‌برداری و ته‌شکافی مرسوم‌ترین روش‌های تجاری تولید سوخ سنبل می‌باشد. در روش ته‌برداری و ته‌شکافی، ۲ الی ۳ سال زمان نیاز است تا سوخک تولیدشده قابلیت گلدی داشته باشد (۱۰). هدف از هر دو روش، حذف و یا کاهش چیرگی انتهایی سوخ و انگیزش تولید سوخک از صفحه پایه‌ای می‌باشد. در روش ته‌برداری، صفحه پایه‌ای سوخ به شکل مخروطی خالی می‌شود و در روش ته‌شکافی در قسمت صفحه پایه‌ای سوخ چند شیار عمیق ایجاد می‌شود، سپس سوخ‌های تیمار شده در شرایط مناسب رشدی قرار می‌گیرند تا سوخک‌ها از بن فلس‌ها و یا محل تیمار شده تشکیل گردند. در روش ته‌برداری در حدود ۴۰ تا ۶۰ عدد سوخک از هر سوخ مادری و در روش ته‌شکافی ۱۲ تا ۲۴ عدد سوخ به دست می‌آید. یادآوری می‌شود که سوخک‌های به‌دست‌آمده در روش ته‌برداری، اندازه کوچک‌تری خواهند داشت (۱۴).

در پژوهشی، سوخک‌های نرین^۳ با استفاده از روش ته‌شکافی تولید شدند. در این پژوهش مشخص شد که زمان استفاده از این روش در طول فصل رشد تأثیری بر تولید سوخک ندارد، اما سوخ‌های مادری بزرگ‌تر بعد از ۶ ماه سوخک‌های بزرگ‌تری را تولید کردند (۱۹). روش ته‌برداری اولین بار در حدود سال ۱۷۱۵ رواج پیدا کرد (۸). Hanks و Rees (۱۱) اثر آبسازیک اسید^۴، جیبرلیک اسید^۵، ایندول استیک اسید^۶ و کینتین^۷ بر تشکیل سوخک نرگس رقم 'فورچن'^۸ را بررسی کردند. این تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در غلظت‌های ۱، ۱۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر و در بستر ورمیکولایت به کار رفتند. نتیجه‌ها نشان داد بیش‌ترین شمار سوخک در تیمار کینتین به‌ویژه در غلظت ۱۰ میلی گرم در لیتر به دست آمد. در مطالعه دیگری فرهمند و خوشخوی (۹) اثر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی بر افزایش دو جمعیت نرگس شهلا با روش فلس دوقلو و نرگس مسکین با روش قاش‌برداری را بررسی کردند. نتیجه‌های آن‌ها نشان داد بیش‌ترین وزن و قطر سوخک در غلظت ۵۰ میلی گرم در لیتر کینتین در جمعیت نرگس شهلا به دست آمد. همچنین، در جمعیت نرگس مسکین بیش‌ترین وزن و قطر سوخک در غلظت ۲۵ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید به دست آمد. در بررسی‌هایی که توسط Kumar و همکاران (۱۶) صورت گرفت، غلظت ۴۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید سبب افزایش شمار سوخک‌های تولیدشده نسبت به شاهد در گل لاله باغچه‌ای^۹ شد. از آنجایی که افزایش سنبل به‌صورت طبیعی زمان‌بر می‌باشد و در زمینه افزایش سنبل با روش ته‌برداری و ته‌شکافی در داخل کشور پژوهشی کاربردی صورت نگرفته است، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر چند تنظیم‌کننده رشد گیاهی بر انگیزش و تشکیل سوخک در سنبل به دو شیوه ته‌برداری و ته‌شکافی در محیط کنترل‌شده گلخانه‌ای طراحی و اجرا گردید.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در گلخانه پژوهشی - تولیدی بوعلی در سال‌های ۱۳۹۹-۱۳۹۸ انجام گردید. آزمایش به‌صورت فاکتوریل در قالب طرح به‌طور کامل تصادفی با دو فاکتور اجرا شد. فاکتور اول شش سطح از تنظیم‌کننده‌های رشد مختلف (غلظت‌های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر ایندول بوتریک اسید^{۱۰}، غلظت‌های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر جیبرلیک اسید و غلظت‌های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر کینتین) به همراه تیمار شاهد (آب مقطر)، تیمارهای کنترل ۱ (محلول آب مقطر و سدیم هیدروکسید^{۱۱} که به عنوان حلال هورمون ایندول بوتریک اسید استفاده شد) و فاکتور دوم شامل روش‌های مختلف تحریک سوخ (ته‌برداری و ته‌شکافی) بود. هدف از تیمارهای کنترل ۱ و کنترل ۲ بررسی اثر حلال‌های هورمون‌های مختلف می‌باشد، چراکه در تهیه تیمارهای هورمونی ایندول بوتریک اسید و کینتین از سدیم هیدروکسید ۰/۱ نرمال و در تهیه تیمار جیبرلیک اسید از اتانول ۹۸ درصد به‌عنوان حلال استفاده شد. برای هر تیمار ۳ تکرار در نظر گرفته شد.

سوخ‌های مادری (رقم Blue Jacket) هلندی، از شرکت ساعی گل تهران خریداری گردید. سوخ‌ها اندازه یکسانی داشتند. جهت گندزدایی اولیه، فلس‌های بیرونی آسیب‌دیده حذف و سپس سوخ‌های مادری به‌طور کامل به مدت ۱۵ دقیقه در داخل محلول هیپوکلریت سدیم ۳ درصد غوطه‌ور شدند. جهت ساخت محلول گندزدای مدنظر از ترکیب تجاری هیپوکلریت سدیم ۵

۱- Scooping -۲ Scoring -۳ *Nerine sarniensis* -۴ Absciscic acid -۵ Gibberellic acid -۶ Absciscic acid -۷ Kinetin -۸ Fortune -۹ *Tulipa gesneriana* L. -۱۰ Indole-3-butyric acid -۱۱ Sodium hydroxide -۱۲ Ethanol

درصد استفاده شد. سوخ‌های مادری در جای مناسب نگهداری شدند تا خشک شوند. صفحه پایه‌ای سوخ‌های مادری با ابزار مناسب ته‌برداری و ته‌شکافی شدند.

جهت اعمال تیمار تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی، سوخ‌ها به مدت ۱ ساعت در محلول هورمونی غوطه‌ور شدند. پس از اینکه سوخ‌ها خشک شدند، به قارچ‌کش بنومیل (۱۰ درصد) آغشته و در گلدان کشت شدند. سوخ‌ها به گونه‌ای کشت شدند که یک سوم سوخ در داخل بستر قرار گرفت. در این آزمایش از پرلایت با دانه‌بندی ۱ تا ۳ میلی‌متر و گلدان‌های با اندازه ۱۴ استفاده شد. سپس گلدان‌ها در دمای ۲۱ درجه سلسیوس به مدت ۲ هفته قرار داده شدند. پس از دو هفته، گلدان‌ها در دمای ۳۰ درجه سلسیوس و رطوبت نسبی ۸۵ درصد به مدت ۲ تا ۳ ماه قرار گرفتند. پس از کشت مراقبت‌هایی به منظور حفظ رطوبت محیط و دمای محیط کشت انجام شد. در پایان آزمایش (۱۱ ماه پس از کشت سوخ‌ها) ویژگی‌های مورد نظر بررسی و اندازه‌گیری شدند. پس از اطمینان از نرمال بودن توزیع باقیمانده‌ها، تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه ۹/۴ انجام شد. میانگین داده‌ها با کمک روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد مقایسه شدند.

نتایج

تجزیه واریانس اثر روش افزایش و تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در ویژگی‌های ارزیابی شده

نتیجه‌های تجزیه واریانس اثر روش افزایش روی کمیت و کیفیت سوخ‌های تولیدشده نشان داد، اثر روش افزایش روی همه ویژگی‌های ارزیابی‌شده در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار می‌باشد. همچنین، نتیجه‌های تجزیه واریانس اثر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی روی کمیت و کیفیت سوخ‌های تشکیل‌شده نیز نشان داد، تنظیم‌کننده‌های رشد روی همه ویژگی‌های ارزیابی‌شده به جز قطر سوخ در سطح ۱ درصد معنی‌دار می‌باشد. همچنین، نتیجه‌های بررسی برهمکنش روش افزایش و تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی بر همه ویژگی‌های اندازه‌گیری شده به جز ارتفاع سوخ در سطح ۱ درصد معنی‌دار می‌باشد.

مقایسه میانگین اثر روش افزایش بر ویژگی‌های ارزیابی شده

نتیجه‌های جدول مقایسه میانگین اثر روش افزایش بر ویژگی‌های ارزیابی‌شده (جدول ۱) نشان داد روش‌های افزایش تأثیر معنی‌داری در نتیجه‌های بدست آمده داشت (شکل ۱). به طوری که در روش ته‌برداری ویژگی‌های شمار سوخ (۱۴/۲۹ عدد سوخ به ازای هر سوخ)، شمار ریشه (۶/۶۹ عدد به ازای هر سوخ)، طول ریشه (۷/۲۹ سانتی‌متر) و وزن ریشه (۰/۴۴ گرم) نسبت به روش ته‌شکافی به طور معنی‌داری بالاتر بود. این در حالی که دست آمد که قطر سوخ (۲/۰۵ سانتی‌متر)، ارتفاع سوخ (۲/۷۵ سانتی‌متر)، وزن سوخ (۴/۹۵ گرم) و همچنین قطر ریشه (۰/۴۳ سانتی‌متر) در روش افزایش ته‌شکافی به طور معنی‌داری بالاتر بود.

جدول ۱- مقایسه میانگین‌های اثر شیوه افزایش روی برخی از ویژگی‌های ریخت‌شناسی سوخ سنبل.

Table 1. Means comparison of the effect of propagation method on some morphological traits of hyacinth bulblets.

تیمار Treatment	ویژگی‌ها Traits							
شیوه افزایش Propagation method	تعداد سوخ Number of bulblets	قطر سوخ Bulblet diameter (cm)	ارتفاع سوخ Bulblet height (cm)	وزن سوخ Bulblet weight (g)	تعداد ریشه Number of roots	قطر ریشه Root diameter (cm)	طول ریشه Root length (cm)	وزن ریشه Root weight (g)
ته‌برداری Scooping	14.29 ^{a†}	1.46 ^b	2.36 ^b	2.23 ^b	6.69 ^a	0.36 ^b	7.29 ^a	0.44 ^a
ته‌شکافی Scoring	3.18 ^b	2.05 ^a	2.75 ^a	4.95 ^a	4.96 ^b	0.43 ^a	5.32 ^b	0.31 ^b

† میانگین‌های دارای حرف‌های مشترک در هر ستون بر اساس آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد دارای تفاوت معنی‌داری نمی‌باشند.

† Means with the same letters in each column are not significantly different based on Duncan's Multiple Range Test at the 5% level of probability.

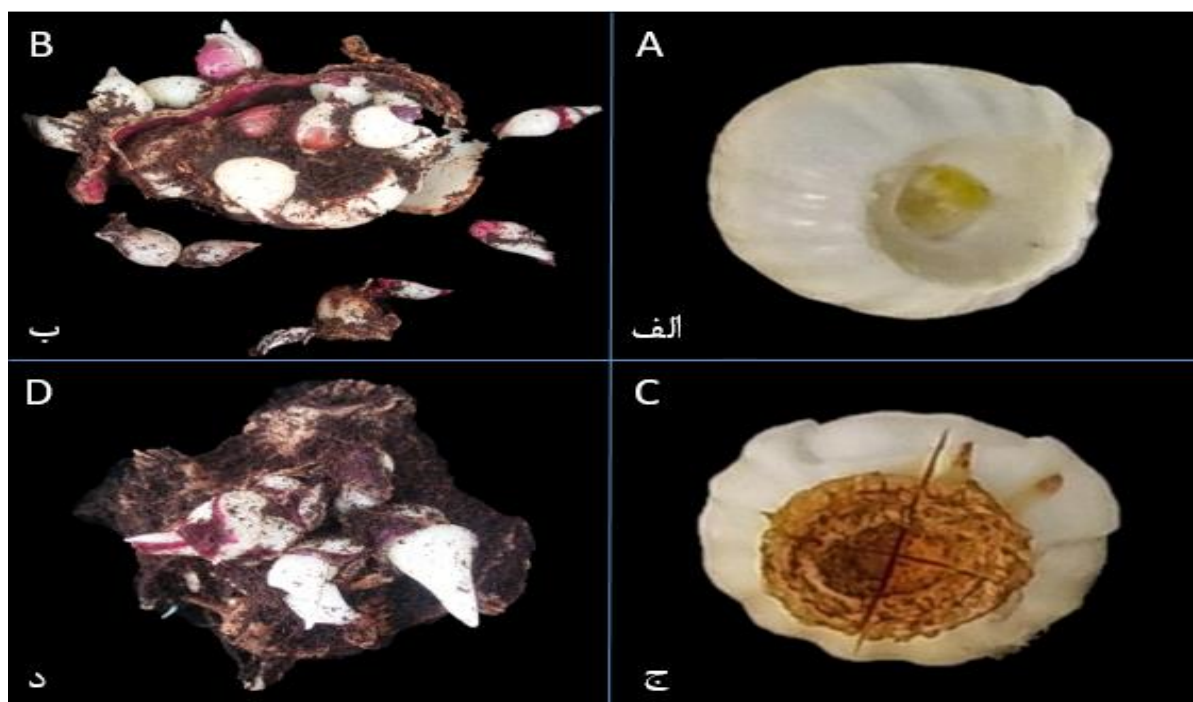

Fig. 1. Bulblets produced on hyacinth bulbs. (A) Scooping treatment; (B) Bulblets produced by scooping; (C) scoring treatment; (D) Bulblets produced by scoring .

شکل ۱- سوخک‌های تولیدشده روی سوخ‌های سنبل (الف) تیمار ته‌برداری، (ب) سوخک‌های تولیدشده با ته‌برداری (ج) تیمار ته‌شکافی (د) سوخک‌های تولیدشده با ته‌شکافی.

مقایسه میانگین اثر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی بر ویژگی‌های ارزیابی‌شده

نتیجه‌های جدول مقایسه میانگین اثر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی بر ویژگی‌های ارزیابی‌شده نشان داد (جدول ۲) بیش‌ترین سوخک تولیدشده در تیمار سدیم هیدروکسید و تیمار شاهد (آب مقطر) به ترتیب برابر ۱۳ و ۱۲/۴ عدد سوخک به ازای هر سوخ حاصل شد که با تیمار کینتین ۵۰ میلی‌گرم در لیتر (۱۱/۸ عدد به ازای هر سوخ) تفاوت معنی‌داری نداشت. ویژگی قطر سوخک به‌طور معنی‌داری زیر تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی قرار گرفت و بیش‌ترین مقدار آن (۱/۹۱ سانتی‌متر) در تیمار ایندول بوتریک اسید ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر و بدون تفاوت معنی‌دار با تیمار اتانول مشاهده شد.

ارزیابی تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی بر ارتفاع سوخک نشان داد، تیمار ایندول بوتریک اسید ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر (بدون تفاوت معنی‌دار با کینتین ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر) بیش‌ترین تأثیر را در تولید سوخک‌های بلندتر (۲/۸۲ سانتی‌متر) دارد. بیش‌ترین وزن سوخک زیر تأثیر تیمار ایندول بوتریک اسید ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر (۳/۹۳ گرم) و تیمار اتانول (۳/۸۶ گرم) حاصل شد که تفاوت معنی‌داری با تیمارهای جیبرلیک اسید ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر نداشت. نتیجه‌های حاصل از بررسی ویژگی شمار ریشه نشان داد که بیش‌ترین شمار ریشه به ازای هر سوخک (۸/۷۵ عدد) در تیمار جیبرلیک اسید ۵۰ میلی‌گرم در لیتر به دست آمد.

بیش‌ترین میزان قطر ریشه در تیمار کینتین ۵۰ میلی‌گرم در لیتر (برابر با ۰/۴۹ سانتی‌متر) بدون تفاوت معنی‌دار با تیمار شاهد مشاهده شد. بیش‌ترین طول ریشه در تیمار کینتین ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر (۸/۲۷ سانتی‌متر) و تیمار اتانول (۷/۸۹ سانتی‌متر) به دست آمد که تفاوت معنی‌داری نسبت به تیمار جیبرلیک اسید ۵۰ میلی‌گرم در لیتر و تیمار شاهد (آب مقطر) وجود نداشت. بیش‌ترین وزن ریشه در تیمار کینتین ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر برابر با ۰/۵۳ گرم و جیبرلیک اسید ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر برابر با ۰/۵۸ گرم به دست آمد.

جدول ۲- مقایسه میانگین‌های اثر برخی از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی روی برخی از ویژگی‌های ریخت‌شناسی سوخک سنبل.
Table 2. Means comparison of the effect of some plant growth regulators on some morphological traits of hyacinth bulblets.

تیمار Treatment	ویژگی‌ها Traits							
تنظیم‌کننده رشد گیاهی Plant growth regulator (mg.l)	تعداد سوخک Number of bulblets	قطر سوخک Bulblet diameter (cm)	ارتفاع سوخک Bulblet height (cm)	وزن سوخک Bulblet weight (g)	تعداد ریشه Number of roots	قطر ریشه Root diameter (cm)	طول ریشه Root length (cm)	وزن ریشه Root weight (g)
شاهد Control	12.4 ^{a†}	1.63 ^c	2.39 ^{cde}	3.28 ^{cde}	6.57 ^b	0.44 ^{ab}	7.30 ^{ab}	0.33 ^c
اکسین ۵۰ Auxin 50	10.00 ^c	1.72 ^{bc}	2.63 ^{abc}	3.10 ^{de}	5.42 ^{cd}	0.32 ^e	5.43 ^{cd}	0.19 ^d
اکسین ۱۰۰ Auxin 100	7.83 ^d	1.91 ^a	2.82 ^a	3.93 ^a	4.96 ^{de}	0.38 ^{cd}	5.18 ^d	0.21 ^d
جیبرلیک اسید ۵۰ GA ₃ 50	7.60 ^d	1.63 ^c	2.49 ^{bcd}	2.94 ^e	8.75 ^a	0.36 ^{de}	7.37 ^{ab}	0.42 ^b
جیبرلیک اسید ۱۰۰ GA ₃ 100	3.33 ^e	1.74 ^{bc}	2.56 ^{abcd}	3.77 ^{ab}	5.10 ^{de}	0.41 ^{bcd}	4.79 ^d	0.58 ^a
کینتین ۵۰ KIN 50	11.80 ^{ab}	1.61 ^c	2.26 ^{de}	2.98 ^e	5.87 ^c	0.49 ^a	6.59 ^{bc}	0.44 ^b
کینتین ۱۰۰ KIN 100	10.16 ^{bc}	1.74 ^{bc}	2.77 ^{ab}	3.43 ^{bcd}	7.10 ^b	0.43 ^{bc}	8.27 ^a	0.53 ^a
سدیم هیدروکسید (تیمار کنترل ۱) NaOH (control 1)	13.00 ^a	1.67 ^{bc}	2.16 ^e	3.68 ^{abc}	4.55 ^e	0.32 ^e	5.26 ^d	0.44 ^b
اتانول (تیمار کنترل ۲) ETOH (control 2)	8.80 ^{cd}	1.84 ^{ab}	2.65 ^{abc}	3.86 ^a	5.12 ^{de}	0.38 ^{cd}	7.89 ^a	0.31 ^c

† میانگین‌های دارای حروف مشترک در یک ستون با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح ۵ درصد دارای اختلاف معنی‌دار نمی‌باشند.

† Means with the same letters in a column are not significantly based on Duncan's Multiple Range Test at the 5% level.

اثر برهمکنش روش افزایش و تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی بر ویژگی‌های ارزیابی شده

بررسی مقایسه میانگین برهمکنش روش افزایش و تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در تولید سوخک نشان داد، بیش‌ترین شمار سوخک در روش ته‌برداری هم‌زمان با تیمار کنترل سدیم هیدروکسید و همچنین در روش ته‌برداری هم‌زمان با تیمار شاهد (آب مقطر) برابر با ۱۹ عدد به ازای هر سوخک به دست آمد که تفاوت معنی‌داری با روش ته‌برداری هم‌زمان با تیمار کینتین ۱۰۰ میلی گرم در لیتر و همچنین در روش ته‌برداری هم‌زمان با اکسین ۵۰ میلی گرم در لیتر (۱۷/۳۳ عدد به ازای هر سوخک) نداشت (شکل ۲).

نتیجه‌های حاصل از بررسی برهمکنش تنظیم‌کننده‌های رشد روی ویژگی وزن سوخک نشان داد، بیش‌ترین وزن سوخک (۷/۲۱ گرم) در روش ته‌شکافی هم‌زمان با تیمار سدیم هیدروکسید به دست آمد (شکل ۳).

بیش‌ترین شمار ریشه (۱۲ عدد در هر سوخک) در روش افزایش ته‌شکافی هم‌زمان با تیمار جیبرلیک اسید ۵۰ میلی گرم در لیتر مشاهده شد (شکل ۴).

بیش‌ترین مقدار وزن ریشه (۰/۶۹ گرم) در روش ته‌برداری همراه با تیمار کنترل سدیم هیدروکسید به دست آمد که دارای تفاوت معنی‌داری با روش ته‌برداری همراه با جیبرلیک اسید ۱۰۰ میلی گرم در لیتر نبود (شکل ۵).

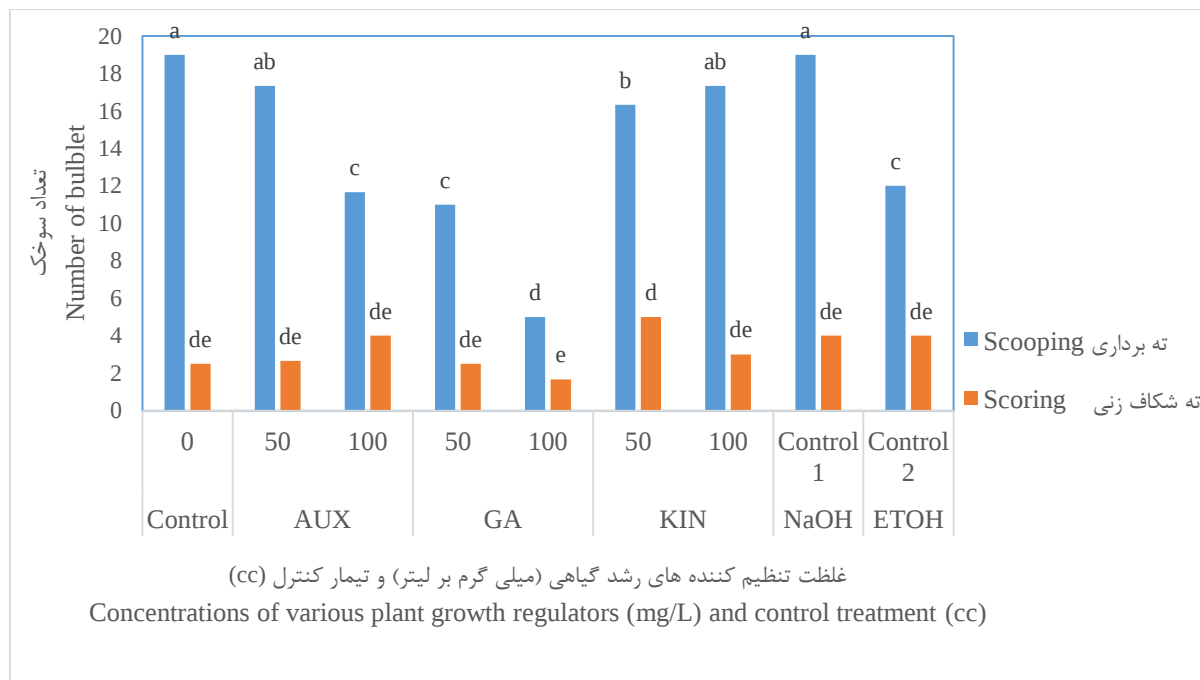

Fig. 2. Interaction effect of different plant growth regulators and propagation method on the number of bulblets in hyacinth.

شکل ۲- برهمکنش تنظیم کننده های رشد گیاهی مختلف و روش افزایش بر شمار سوخک سنبل.

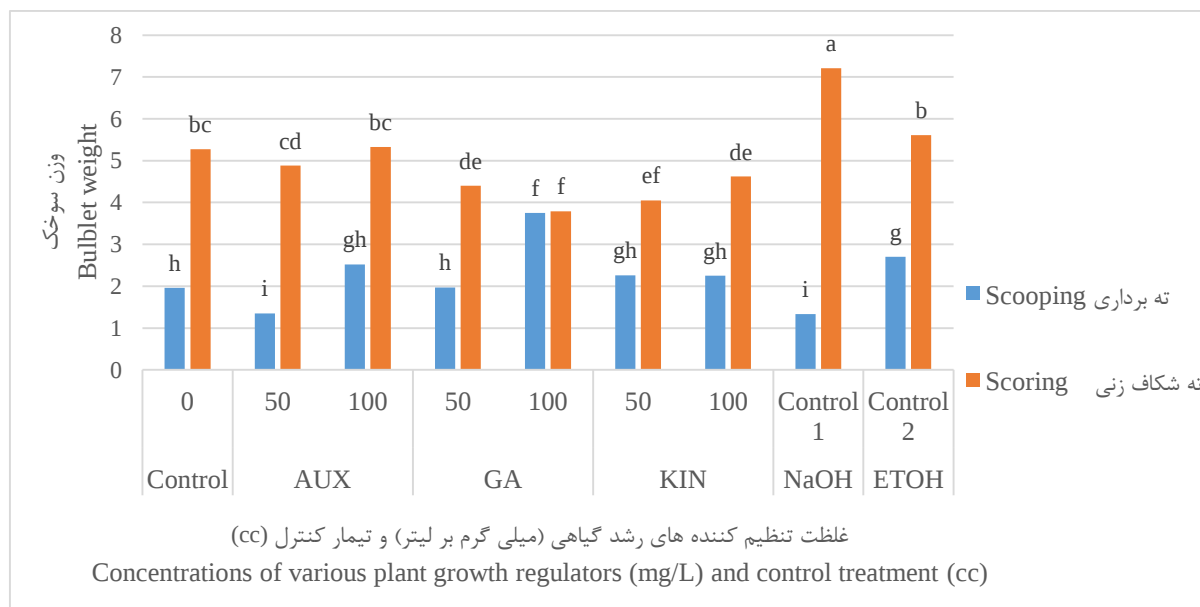

Fig. 3. Interaction effect of different plant growth regulators and propagation method on bulblet weight of hyacinth

شکل ۳- برهمکنش تنظیم کننده های رشد گیاهی و روش افزایش بر وزن سوخک گل سنبل.

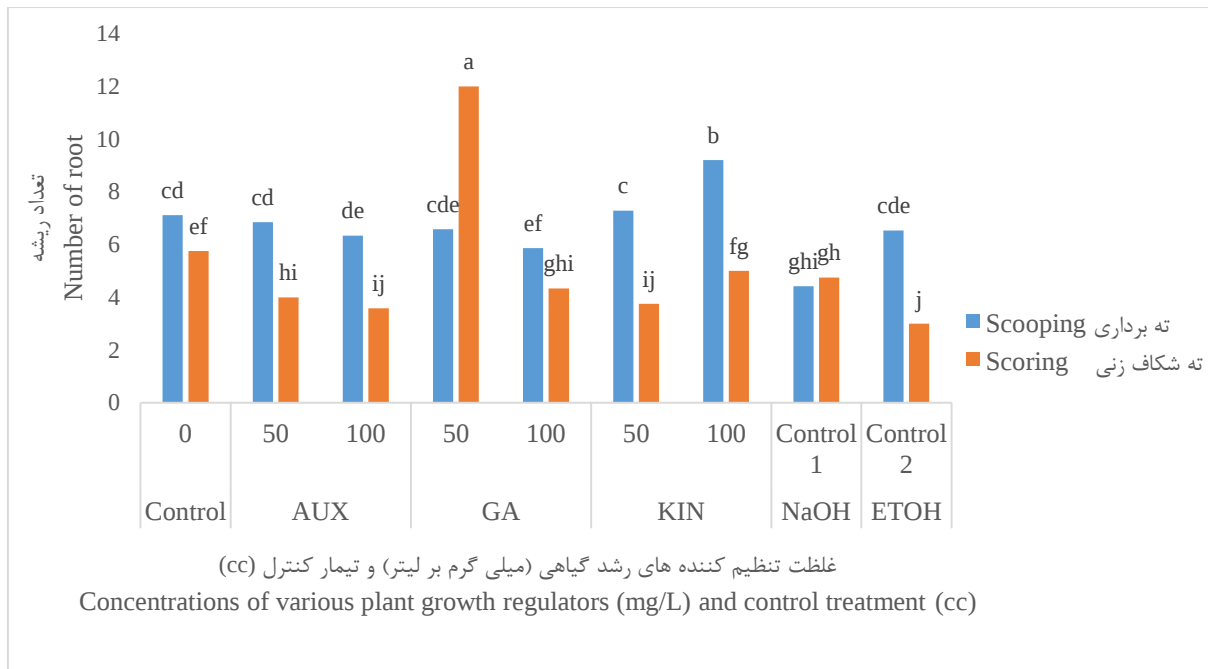

Fig. 4. Interaction effect of different plant growth regulators and propagation method on number of root of hyacinth bulblet.

شکل ۴- برهمکنش تنظیم کننده های رشد گیاهی و روش افزایش بر شمار ریشه سوخک گل سنبل.

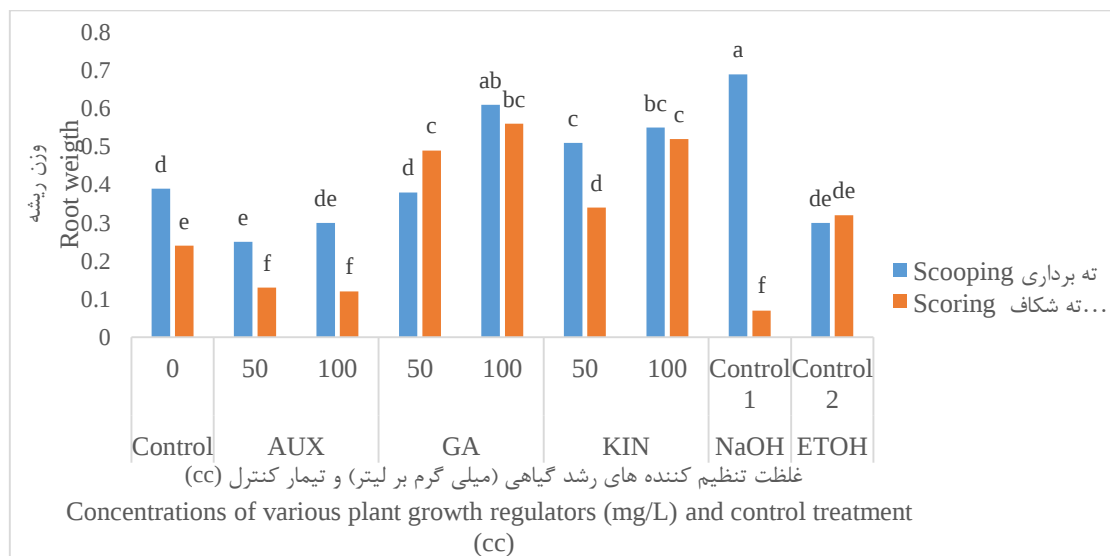

Fig. 5. Interaction effect of different plant growth regulators and propagation method on root weight of hyacinth bulblet.

شکل ۵- برهمکنش تنظیم کننده های رشد گیاهی و روش ازدیاد بر وزن ریشه سوخک گل سنبل.

بحث

اثر مثبت روش های تحریک سوخ جهت تولید سوخک بیشتر به ازای هر سوخ اثبات شده است (۱۵). روش های تحریک سوخ با حذف چیرگی انتهایی سبب تحریک و افزایش تولید سوخک به ازای هر سوخ می شوند (۱۳). در پژوهش حاضر، بیشترین شمار سوخک در روش ته برداری حاصل شد. از آنجایی که هر دو روش ته برداری و ته شکافی در از بین بردن چیرگی انتهایی و انگیزش تولید سوخک مؤثر هستند، احتمال دارد تولید بیشتر سوخک در روش ته برداری به دلیل اثر بیشتر ته برداری در حذف چیرگی انتهایی سوخ باشد. چیرگی انتهایی زیر تأثیر روش های ته برداری و ته شکافی کاهش می یابد (۱۰). در پژوهش Solgi و

همکاران (۲۳) نیز در بررسی روش‌های مختلف تحریک سوخ، کم‌ترین شمار سوخک در روش ته‌شکافی مشاهده گردید. در این پژوهش بیش‌ترین قطر، ارتفاع و وزن سوخک در روش ته‌شکافی حاصل شد. احتمال دارد در شرایطی که شمار سوخک بیش‌تری تشکیل می‌شود (در روش ته‌برداری) رقابت برای جذب مواد غذایی افزایش‌یافته، در نتیجه قطر و وزن سوخک‌های تولیدی کاهش می‌یابد. معمار مشرفی و همکاران (۱۷) رابطه بین شمار سوخک کمتر و کیفیت بالاتر سوخک‌های تولیدشده را مطالعه کردند. تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در افزایش گیاهان سوخوار مورد استفاده قرار می‌گیرند (۱۸) و در گیاهانی مانند سنبل (۲۲) و نرگس (۹) می‌تواند برخی از ویژگی‌ها را بهبود بخشد. در پژوهش حاضر استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در ویژگی‌های قطر، ارتفاع و وزن سوخک، تعداد ریشه و وزن ریشه اثر مثبت و در ویژگی‌های قطر ریشه، طول ریشه بدون اثر معنی‌دار و در ویژگی‌های تعداد سوخک اثر منفی داشت. در بین ویژگی‌های ارزیابی‌شده شمار سوخک تولیدشده به ازای هر سوخ اهمیت ویژه‌ای دارد که استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی روی این ویژگی مؤثر نبود. عدم تأثیر و یا حتی اثر منفی تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در تولید سوخک در سنبل نیز مشاهده شده است (۶). احتمال داده می‌شود سطح هورمون درونی سوخ برای تولید سوخک به‌اندازه کافی باشد و به همین دلیل کاربرد بیرونی تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی نمی‌تواند کارا باشد. همچنین، احتمال داده می‌شود تناسب هورمون‌های داخلی سوخ با به کار بردن هورمون‌های بیرونی از حالت بهینه خارج شود و به همین دلیل بر تولید سوخک اثر منفی داشته باشد.

در این پژوهش بیش‌ترین سوخک تولیدشده به ازای هر سوخ در تیمار سدیم هیدروکسید به دست آمد. استفاده از سدیم هیدروکسید با هدف کنترل حلال در تیمار اکسین بود که خود به‌تنهایی به‌منزله یک تنظیم‌کننده رشد نیست و از همین رو می‌توان آن را مشابه شاهد عنوان کرد. استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی در تولید سوخک گل جام زرین پائیزه (*Sternbergia lutea*) نیز مؤثر نبود (۲۰).

در این پژوهش استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی روی بسیاری از ویژگی‌های رویشی ارزیابی‌شده مؤثر واقع شد. احتمال داده می‌شود استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی می‌تواند پس از تشکیل سوخک سبب افزایش رشد رویشی آن گردد. بسیاری از ویژگی‌های رویشی زیر تأثیر تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی می‌باشند (۵).

بیش‌ترین میزان قطر، ارتفاع و وزن سوخک تولیدشده در تیمار ایندول بوتریک اسید (غلظت ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر) حاصل شد که با نتیجه‌های حاصل از پژوهش Akcal و Kahraman (۲) همخوانی دارد. Pierik و Steegmans (۲۱) نیز نشان دادند که ترکیب‌های مختلف هورمون اکسین روی شمار و وزن سوخک‌های تولیدشده در گیاه سنبل تأثیرگذار هستند. از آنجایی که اکسین‌ها در فرایندهای نمو گیاهان نقش ویژه‌ای دارند، کاربرد اکسین خارجی در کنار سیتوکنین داخلی گیاه سبب افزایش تقسیم و تحریک طویل شدن یاخته‌ای می‌گردد (۲۴). احتمال داده می‌شود در پژوهش حاضر نیز اکسین با کمک به افزایش تقسیم و تحریک طویل شدن یاخته‌ای منجر به بهبود بسیاری از ویژگی‌های رویشی شده است.

نتیجه‌های حاصل از پژوهش حاضر نشان داد که جیبرلیک اسید در غلظت ۵۰ میلی‌گرم در لیتر سبب تولید شمار ریشه بیشتر شده است. احتمال داده می‌شود جیبرلیک اسید با تحریک ریشه‌زایی و سرآغازهای ریشه منجر به تولید ریشه شده است. Hardtke (۱۲) و Davies و Dolan (۷) نشان دادند که جیبرلیک اسید با جلوگیری از تقسیم یاخته‌ای برخی از پروتئین‌های بازدارنده موجود در ریشه موجب افزایش تقسیم یاخته‌ای در ریشه و در نهایت تولید و رشد ریشه بیشتر می‌گردد. اثر مثبت جیبرلیک اسید در تولید ریشه پدازه زعفران با افزایش تقسیم و تحریک طویل شدن یاخته‌ای ریشه مشخص شده است (۴).

در پژوهش حاضر ویژگی طول ریشه در تیمار سیتوکنین و تیمار کنترل اتانول به‌طور معنی‌داری افزایش پیدا کرد. از آنجایی که تفاوت معنی‌داری با تیمار شاهد (آب مقطر) مشاهده نشد، بنابراین احتمال می‌رود سیتوکنین تأثیر مثبتی در این ویژگی نداشته باشد.

نتیجه‌گیری

این مطالعه نشان داد که در تولید تجاری سنبل با استفاده از روش‌های تحریک سوخک‌زایی همانند ته‌برداری و ته‌شکافی می‌توان نرخ افزایش سوخ را بهبود بخشید. همچنین، به نظر می‌رسد استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد گیاهی برای تولید سوخک ضروری نیست.

سپاس‌گزاری

بدین‌وسیله نویسندگان این مقاله از مدیریت مجموعه پژوهشی- تجاری گلخانه بوعلی به دلیل تأمین هزینه‌های مالی جهت انجام این پژوهش و سایر همکاری‌های صورت گرفته، صمیمانه مراتب تشکر و قدردانی خود را اعلام می‌نمایند.

References

منابع

1. Aitken-Christie, J., T. Kozai, and, M. A. L. Smith. 2013. Automation and environmental control in plant tissue culture. Springer Science and Business Media.
2. Akçal, A.R.D.A., and, Ö. Kahraman. 2016. Different approaches on bulblet formation with scaling in Madonna lily (*Lilium candidum*). Scientific Papers, Series B, Hort. 60(1): 209-216.
3. Alam, A., M. Iqbal, and S. Vats. 2013. Cultivation of Some overlooked bulbous ornamentals-A review on its commercial viability. Rep. Opinion. 5: 9-34.
4. Amirshakari, H., A. Soroushzadeh, S.S. Modares, and J.M. Jalali. 2006. Study of effects of root temperature, corm size and gibberellin on underground organs of saffron (*Crocus sativus* L.). Iran. J. Biol. 19(1): 5-18. (In Persian).
5. Arteca, R.N. 2013. Plant Growth Substances: Principles and Applications. Springer Science and Business Media. 347 pp.
6. Bach, A. 1990. Shoot multiplication and bulblet production of hyacinth (*Hyacinthus orientalis* L.) in vitro. Shoot multiplication and bulblet production of hyacinth (*Hyacinthus orientalis* L.) in vitro, (150).
7. Dolan, L., and J. Davies. 2004. Cell expansion in roots. Curr. Opin. Plant Biol. 7(1): 33-39.
8. Doorenbos, J. 1954. Notes on the history of bulb breeding in the Netherlands. Euphytica, 3(1): 1-18.
9. Farahmand, H., and M. Khosh-khui. 2006. Effect of growth regulators on propagation of two *Narcissus* L. populations through twin-scaling and chipping methods. Iran. J. Hort. Sci. Technol. 7(3): 169-180. (In Persian).
10. Ghasemi ghehsareh, M., and M. Kafi. 2016. Floriculture. Vol.1. Publisher Masoud Ghasemi Ghehsareh. 314 pp. (In Persian).
11. Hanks, G.R., and A.R. Rees. 1977. Growth regulator treatments to improve the yield of twin-scaled narcissus. Sci. Hort. 6(3): 237-240.
12. Hardtke, C.S. 2003. Gibberellin Signaling: GRASs Growing Roots Dispatch. Curr. Biol. 13(9): R366-R367.
13. Jalili marandi, R. 2012. Plant propagation, 4th ed. Urmia University Jihad Publications. 467 pp. (In Persian).
14. Kamenetsky, R., and H. Okubo. 2012. Ornamental geophytes: from basic science to sustainable production. CRC Press. 578 pp.
15. Kapczyńska, A. 2019. Effect of chipping and scoring techniques on bulb production of *Lachenalia* cultivars. Acta Agrobot. 72(1).
16. Kumar, R., N. Ahmed, D. B. Singh, O.C. Sharma, S. Lal, and M.M. Salmani. 2013. Enhancing blooming period and propagation coefficient of tulip (*Tulipa gesneriana* L.) using growth regulators. Afr. J. Biotechnol. 12(2).
17. Meamar Moshrefi. M., A. Moine and I. Tavassolian. 2002. Effects of plant growth regulators NAA, BAP, different explants scale and photoperiod on tissue culture of *Lilium ledebourii* Boiss. Iran. J. Field. Crop Sci. 4(4): 253-264. (In Persian).
18. Miller, W. 2012. Current status of growth regulator usage in flower bulb forcing in North America. Flor. Ornam. Plant Biotech. 6(1): 35-44.
19. Mori, G., H. Hirai, and H. Imanishi. 1996. Vegetative propagation of *Nerine* bulbs by cross-cutting. In VII International Symposium on Flowerbulbs. 430: 377-382.
20. Nazari, F. 2019. Propagation of endemic and endangered *Sternbergia lutea* with a high ornamental value by bulb chipping and plant growth regulators. Acta Sci. Pol.-Hortorum Cultus. 18(2): 123- 131.
21. Pierik, R.L.M., and H.H.M. Steegmans. 1975. Effect of auxins, cytokinins, gibberellins, abscisic acid and ethephon on regeneration and growth of bulblets on excised bulb scale segments of hyacinth. Physiol. Plant. 34(1): 14-17.
22. Santos, A., F. Fidalgo, and I. Santos. 2006. In vitro propagation of *Hyacinthus orientalis* cv. Jan Boss from bulb twin-scale explants. Flor. Ornam. Plant Biotech. 2(c): 561-563.
23. Solgi, M., K. Dastyari, and E. Hadavi. 2015. The evaluation effects of some vegetative propagation methods and plant growth regulators on bulblet production rate in crown imperial (*Fritillaria imperialis* L.). J. Hort. For. Biotechnol. 19(1): 1-6.

24. Taiz, L., and E. Zeiger. 2006. Plant Physiology: Lincoln Taiz and Eduardo Zeiger. Sinauer Associates. Sunderland MA. US. 692 pp.
25. Ziv, M., and H. Lilien-Kipnis. 2000. Bud regeneration from inflorescence explants for rapid propagation of geophytes in vitro. Plant Cell Rep. 19(9): 845-850.

Effect of Some Plant Growth Regulators and Methods for Inducing Bulblet Formation in Hyacinth (*Hyacinthus orientalis* L.)

M.T. Zahraei Basir and D. Asgari^{*1}

Hyacinth (*Hyacinthus orientalis* L.) is one of the most popular ornamental bulbous plants in Iran and the world. The commercial propagation of hyacinth is done with vegetative methods and using bulbs. Due to the low ability of hyacinth to produce bulblets, the growth rate of this plant is low. For this reason, the present study was designed and conducted to investigate the possibility of improving the propagation rate of hyacinth. The experiment was performed as factorial in a compactly randomized design with two factors including Inducing method of bulblet formation (scooping and scoring) and plant growth regulators (50 and 100 mg L⁻¹ IBA, GA, or Kin). Distilled water, ethanol and sodium hydroxide were used as control. The results showed that the highest number of bulblets per bulb (14.29) was obtained in the scooping treatment. However, the highest bulblet diameter (2.05 cm), the highest bulblet height (2.75 cm) and the maximum bulblet weight (4.95 g) were obtained in the scoring treatment. As well as, the use of plant growth regulators led to a significant increase in bulb diameter, height and weight, number of roots and root weight. On the other hand, the use of plant growth regulators significantly reduced the number of bulbs produced per bulb.

Keywords: Bulb, Bulblet, Hyacinth, Plant growth regulator, Scooping, Scoring.

1. M.Sc. Student and Assistant Professor, Department of Horticultural Science, Faculty of Agriculture, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran, respectively.

^{*} Corresponding author, Email: (d.asgari@basu.ac.ir).